

Núm. de Protocol: 2000044/2016
Núm. de Rotlle: TSJA-0000108/2017

SENTÈNCIA 27-2018

PARTS:

Apel·lant: Sra. D.G.S.M.

Representant: *Ídem*

Advocada: Sra. L.V.M.

Apel·lat: COMÚ YY

Representant i advocada: Sra. L.C.S.

COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL:

President: M. I. Sr. Albert ANDRÉS PEREIRA

Magistrats: M. I. Sr. Bernard PLAGNET
M. I. Sra. Elsa PUIG MUÑOZ

Andorra la Vella, setze de març de dos mil divuit.

El Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, ha vist el recurs d'apel·lació a les actuacions número 2000044/2016.

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat observades les prescripcions legals, i ha estat ponent la magistrada **Sra. Elsa PUIG MUÑOZ**, el qual expressa el parer del Tribunal.

ANTECEDENTS DE FET

1.- En data 29 de juliol de 2016 la part demandant va interposar demanda jurisdiccional contra el Comú Y, en reclamació de responsabilitat patrimonial per un import de 7.846,98 euros. Es reclama pels danys patits en relliscar amb una planxa metàl·lica que estava mullada a causa de la pluja, situada a la vorera del carrer Vilanova d'Andorra la Vella, que fa baixada, sense que hi hagi cap barana de subjecció.

2.- Per sentència de data 19 d'octubre de 2017, la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles, ha desestimat la demanda promoguda per l'agent.

3.- Per escrit presentat en data 14 de desembre de 2017, la part agent ha interposat recurs d'apel·lació contra l'esmentada sentència, el qual es fonamenta, en síntesi, en el fet que, d'acord amb l'informe del metge que la tractava, les lesions no havien consolidat l'1 de febrer de 2014, com sosté el informe del Dr. V. i el peritatge judicial, i que, d'acord amb la resolució de la CASS que es va acompanyar amb la sol·licitud, la data de la consolidació era el 5 de maig de 2015 (data que es correspon amb el registre de sortida de la Resolució de la CASS, de 4 de maig de 2015, que reconeix a l'actora una prestació per incapacitat temporal).

4.- En la seva contesta de data 19 de gener de 2018, el GOVERN manifesta que tant el peritatge mèdic aportat per l'agent com el dictamen requerit al Servei de Medicina Legal i Forense, situen la data de consolidació de les lesions l'1 de febrer de 2014, mentre que la reclamació es va presentar el 2 de maig de 2016.

5.- En haver estat acordada la substitució de la vista oral pel tràmit de conclusions, les parts van presentar els escrits corresponents, en els quals van reproduir substancialment les al·legacions que anteriorment havien formulat.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, segons l'article 39.3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- La qüestió que es debat en aquest procés té per objecte determinar si ha prescrit l'acció del particular per sol·licitar el rescabament dels danys.

L'article 61 del Codi de l'Administració estableix que la reclamació ha de presentar-se davant l'Administració responsable, i que el dret a reclamar prescriu en el termini d'un any.

En el supòsit que s'hagi de valorar un dany corporal, la data d'inici del termini d'un any comença a comptar des del moment de la consolidació de les lesions, com ambdues parts reconeixen.

Doncs bé, en el cas que ens ocupa, la caiguda de la Sra. D.G.S.M. es va produir el 17 de juliol de 2013, i l'agent va patir una contusió al colze i a l'avantbraç, a més d'una lumbàlgia posttraumàtica.

Cal destacar que en l'informe del seu ingrés a urgències consta com a antecedents que pren seroxal 1-0-1 i trankimazin 0,25, 1-1-1, i que la pacient estava en estudi per al·lèrgies múltiples químiques.

A més de l'informe d'urgències, l'agent va presentar un breu informe del Dr. R.P., de data 25 de febrer de 2014, en el què es diu que els tractaments havien estat ineficaços, per la qual cosa no pot treballar. Però d'aquest informe no es dedueix quina és la data de la consolidació de les lesions, sinó que la pacient no pot treballar.

Amb la reclamació també va aportar el dictamen mèdic que figura com a annex 1 a la Resolució de la CASS, de 4 de maig de 2015 (folio 57 i següents de les actuacions), en el què es valora la incapacitat per un trastorn bipolar, amb un percentatge de seqüeles psiconeuròtiques del 60% (foli 60). Però en cap document dels presentats es vincula aquest trastorn a l'accident patit. De fet, com ja s'ha destacat anteriorment, consta en l'informe d'urgències que l'actora prenia abans de l'accident seroxal 1-0-1 i trankimazin 0,25, 1-1-1, que són medicaments pel tractament de l'ansietat generalitzada, la depressió major, la fòbia social, i el trastorn d'angoixa, entre d'altres patologies mentals.

En l'informe pericial aportat per l'agent, elaborat pel Dr. V., després de l'exploració física de la pacient i de la revisió de la documentació mèdica, es considera que les lesions de la Sra. D.G.S.M. estaven consolidades en data 1 de febrer de 2014, i que si va seguir en situació de baixa mèdica, fou per altres patologies no relacionades amb la caiguda.

En igual sentit, la metge forense, Dra. R.F.M., considera coincideix amb el informe del Dr. V.

Tercer.- En el cas que ara s'examina, resulten encertades les conclusions a què arriba la sentència apel·lada, en el sentit de què la data de consolidació que cal tenir en compte és la que es conté en els informes del Dr. V. i Dra. R.F.M. –l'1 de febrer de 2014–, que han de prevaldre front les consideracions que es contenen a l'informe del Dr. R.P., en el què es diu que la pacient no pot treballar –però no és aquesta la qüestió que cal fixar, sinó en quin moment van quedar consolidades les lesions–, per tot això, cal concloure que la reclamació es va presentar quan havia prescrit l'acció de la interessada.

Quart.- No s'aprecia una especial temeritat ni mala fe que justifiqui la imposició de les costes d'aquesta instància.

DECISIÓ

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix:

Primer.- Desestimar el recurs d'apel·lació que interposa la Sra. D.G.S.M. contra la sentència dictada el 19 d'octubre de 2017 per la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles, que es confirma íntegrament.

Segon.- No efectuar un especial pronunciament sobre les costes d'aquesta instància.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.